

та си, и "синоветѣ на майка ти да ти се по-
кланяятъ: "прокалѣтъ който тя кълне, и бла-
гословенъ който тя благославя.

(30) И като свърши Исаакъ да благославя
Якова, щомъ Яковъ бѣше излѣзълъ отъ лице-
то на отца си Исаака, дойде Исавъ братъ му
отъ ловѣтъ си. (31) И сготви и той вкусно
ястие, и донесе на отца си; и рече на отца
си: Да стане отецъ ми и "да яде отъ ловѣтъ
на сина си, ва да мя благослови душата ти.
(32) И рече му Исаакъ отецъ му: Кой си ти?
И той рече: Азъ съмъ синъ ти, първородний
твой Исавъ. (33) И растрепера се Исаакъ
съ твърдѣ голѣмо растреперяване, и рече: А
кой ще е той който ми улови ловъ и ми
принесе, та ядохъ отъ всичко прѣди да влѣ-
знешъ ти, и го благословихъ? "и благословенъ
ще бѣде. (34) Когато чу Исавъ думитѣ
бащини си, "извика съ единъ голѣмъ и твър-
дѣ горестенъ вѣскъ; и рече на баща си: Бла-
гослови мя, и мене, отче мой. (35) И той
рече: Дойде братъ ти съ измама и зѣ бла-
гословението ти. (36) И рече Исавъ: "Право
му сж нарекли името "Яковъ, защото сега
вторий пѣтъ ми сплѣва: "азъ първородството
ми, и, ето, сега зѣ и благословението ми. И
рече: Не си ли задържалъ и за мене благо-
словение? (37) А Исаакъ отговори и рече
Исаву: Ето, "господарь го поставихъ надъ
тебе, и всикитъ му братия направихъ раби
нему, и обдарихъ го "съ жито и вино; и
сега що да ти сторѣ, чадѣ мое? (38) И рече
Исавъ на баща си: Токо едно ли благослове-
ние имамъ, отче мой? Благослови мя, и ме-
не, отче мой. И възвися Исавъ гласѣтъ си
ли плака. (39) И отговори Исаакъ баща му и
рече му: Ето, твоето население ще бѣде
"живъ глѣститѣ мѣста на земята, наросявани
отъ небето горѣ; (40) и съ ножѣтъ си ще
живѣешъ, и "на брата си ще работишъ; а
бкогато се подивишъ, ще строишъ яремѣтъ
му отъ вратѣтъ си.

(41) И "взрадуваше Исавъ на Якова за

благословението съ което го благослови ба-
ща му; и рече Исавъ въ сърдцето си: Скоро
ще дойдѣтъ "днитѣ на плачѣтъ за баща ми:
отогазъ ще убия брата си Якова. (42) И ка-
захъ се на Ревекка думитѣ на Исавъ по стар-
рийтъ ѣ синѣ; и прати та повика Якова си-
на си по младийтъ, и рече му: Ето, Исавъ
братъ ти "се утѣшава противъ тебе че ще
ти убие. (43) Но сега, чадѣ мое, послушай
гласѣтъ ми и стани та бѣгай при брата ми
Лавана въ "Харранъ; (44) и поживѣй при
него нѣколко дни, додѣ прѣмине гнѣвътъ на
брата ти, (45) додѣ прѣмине отъ тебе на
брата ти яростѣта, и да забрани това което
му си сторилъ: тогазъ ще проводишъ и ще ти
доведашъ отъ тамъ. Защо да се лиша и отъ
двама ви въ единъ день?

(46) И рече Ревекка Исаакъ: "Омързѣхъ ми
животѣтъ ми отъ Хеттейскитѣ дѣщери. "Ако
Яковъ земе жена отъ Хеттейскитѣ дѣщери,
както сж тѣзи отъ дѣщеритѣ на тазъ земя,
защо ми е този животъ?

ГЛАВА 28.

И повика Исаакъ Якова и "благослови го;
и му порѣча и каза му: "бда не земешъ же-
на отъ Ханаанскитѣ дѣщери. (2) "Стани та
иди въ "Паданъ-арамъ, въ къщата на "Ватуи-
ла отца на майка ти; и отъ тамъ земи жена,
отъ дѣщеритѣ на "Лавана братѣтъ на майка
ти. (3) "И Богъ Всемогущий да ти благосло-
ви, и да ти наплоди и да ти умножи щото
да ставашъ отъ тебе множество народи; (4) "и
да ти даде Авраамовото благословение, на
тебе и на потомството ти слѣдъ тебе, да
наслѣдишъ "земята на която си пришлецъ,
която даде Богъ Аврааму. (5) И испрати И-
саакъ Якова; и отиде въ Паданъ-арамъ при
Лавана синѣтъ на Ватуила Сирина, братѣтъ
на Ревекка майката на Якова и на Исавъ.

(6) А Исавъ като видѣ че благослови Иса-
акъ Якова, и го испрати въ Паданъ-арамъ

ч Гл. 49; 8.	л Гл. 25; 33.
ш Гл. 12; 3. Числа	ю Ст. 29. 2 Цар. 8;
24; 9.	14.
ц Ст. 4.	я Ст. 23.
г Гл. 28; 3, 4. Рим.	ж Евр. 12; 17.
11; 29.	из Ст. 28. Евр. 11; 20.
и Евр. 12; 17.	а Гл. 25; 23. 2 Цар.
г Гл. 25; 26.	8; 14. Авд. 18, 19,
"Защитатель.	20.

б 4 Цар. 8; 20.	а Гл. 27; 33.
г Гл. 37; 4, 8.	б Гл. 24; 3.
г Гл. 50; 3, 4, 10.	г Осия 12; 12.
д Авд. 10.	г Гл. 25; 20.
г Псал. 64; 5.	д Гл. 22; 23.
ж Гл. 11; 31.	г Гл. 24; 29.
г Гл. 26; 35. 28; 8.	ж Гл. 17; 4, 6.
и Гл. 24; 3.	г Гл. 12; 2.
—	и Гл. 17; 8.